

Analiza documentelor sociale - Analiza de conținut

Acest **curs** prezintă **Analiza documentelor sociale - Analiza de conținut**.

În acest PDF poți vizualiza cuprinsul și bibliografia (dacă sunt disponibile) și aproximativ două pagini din documentul original.

Arhiva completă de pe site conține un fișier, într-un număr total de **8 pagini**.

Fișierele documentului original au următoarele extensii: docx.

Extras

I. Analiza documentelor sociale

Analiza documentelor sociale este utilizată mai ales în cazurile în care sociologul nu are acces direct, neîngrădit, la realitățile sociale pe care le dorește să le studieze (I.Mihăilescu, Sociologie generală, 2000, p.53). Utilizarea unor astfel de documente în cercetarea sociologică impune elaborarea unei teorii a documentelor sociale care să plece de la răspunsul oferit întrebării: ce este un document social?

În limbajul comun prin document se înțelege un act oficial, însă în sociologie semnificația termenului de document este evident una mai cuprinzătoare, desemnând un obiect sau un text care ne oferă o informație. Deși sociologia se bazează, în primul rând, observarea directă a faptelor, fenomenelor și proceselor sociale, ea folosește ca metodă complementară, dar indispensabilă, studiul documentelor scrise și nescrise (S.Chelcea, I.Mărginean, I.Cauc, Cercetarea sociologică, 1998, pp.331-332). Am amintit deja că observația directă a faptelor și fenomenelor se constituie în prima sursă de informare a sociologului, documentarea constituindu-se în a doua sursă principală de date și aceasta deoarece un bun sociolog „este cel care știe să vadă” realitatea (ce și cum să vadă) și totodată să se informeze asupra ei (adică ce și cum să consulte). În virtutea celor spuse rezultă că utilizarea și analiza documentelor de către sociolog, pe lângă căutarea lor, să aibă în vedere asigurarea valorii, a conținutului și semnificației lor. Aspectele amintite anterior e necesar să fie îndeplinite deoarece pe baza unui document ne formăm o imagine despre ceva sau cineva, iar imaginea respectivă este obligatoriu să fie una corectă, reală. Dacă nu vom lua în calcul faptul că orice document este elaborat într-un anumit context social, aspect deosebit de important, dublat de personalitatea (subiectivitatea) autorului, riscăm să ne formăm o imagine greșită, distorsionată asupra realității epocii respective și, în mod evident, să ajungem în urma analizei la concluzii greșite (V.Miftode, Metodologia sociologică, 1995, p.149).

Tipuri de documente (clasificarea documentelor)

Madelaine Grawitz consideră că „o civilizație se exprimă prin documentele ei”, afirmație pe care nu o putem decât confirma, mai ales dacă luăm în considerare că zi de zi oamenii produc documente (mărturiile activității lor) și în același timp, e adevărat de cele mai multe ori la modul spontan, le analizează și interpretează.

Această „producție” de documente este și normal să poată fi categorisită, clasificată după o serie de criterii. Aceste criterii de clasificare sunt multiple și în cele din urmă vom prezenta câteva dintre ele. De exemplu, P.Iluț consideră că în științele socioumane documentele pot fi clasificate, din punctul de vedere al analizei lor, după: vechime, destinatar, accesibilitate și gradul de încredere pe care-l reprezintă. S.Chelcea clasifică documentele după următoarele criterii:

1.după natura (forma) lor, în: scrise (texte propriu-zise) sau nescrise (obiecte, imagini, simboluri);

2.după conținutul informațional, în: cifrice (predomină graficele și cifrele) și necifrice (limbaj natural);

3.după destinatar, în: personale sau publice;

4.după emitent, în: oficiale (emise de autoritățile statului) și neoficiale (P.Iluț, Abordarea calitativă a socioumanului, 1997, p.134; S.Chelcea, I. Mărginean, I.Cauc, op.cit., p.334; S.Chelcea, Documente sociale, în, C.Zamfir, L.Vlăsceanu (coord.), Dicționar de sociologie, 1993, p.184).

La rândul său V.Miftode prezintă, în prima fază, o schemă de clasificare a documentelor pe baza a patru criterii și, mai apoi, reunește mai multe criterii într-o schemă de clasificare operațională. Prima schemă de clasificare grupează documentele în funcție de următoarele criterii:

1.după conținut, în: documente de grup și individuale;

2.după natura lor, în:

a)directe și indirecte;

b)originale și reproduse (ex: fotografii ale unor documente);

3.după formă, în: statistice (cifrice) și literare (în cuvinte);

4.după origine, în: personale și oficiale, care la rândul lor se subclasifică în centrale și locale.

Cea de-a doua schemă, cea operațională, prezintă documentele în următoarea clasificare:

I. Documente scrise:

1.oficiale: a) centrale; b) locale.

2.personale-particulare;

3.presa, privită ca: a) sursă de date; b) fenomen social.

II. Documente statistice;

III. Alte documente:

1.tehnice;

2.în imagini: a)iconografice; b)fotografice; c) cinematografice.

3.fonetice

După cum se remarcă, documentele ce pot fi folosite de către sociologi sunt numeroase: arhive, statistici, publicații, obiecte casnice, fotografii, desene etc. Cele mai întâlnite sunt documentele scrise, dar pe măsură ce societatea se dezvoltă cele statistice vor juca un rol preponderent (V.Miftode, op.cit., pp.157-159).

.....
.....
.....

Documentul complet de 8 pagini il poti citi daca il descarci din Biblioteca.RegieLive.ro

Imagini din documentul complet:

